

jeg ansaae det for betænkeligt med Hensyn til Forbindelsen mellem Aarhus og Randers paa den ene Side og Limfjords-Vassinet paa den anden Side at forlade den eneste her brugelige Vej, der var nøiere undersøgt, og, naar jeg altsaa fastholdt Sønder-Dnsild, saa var det en Selvefølge, at jeg ogsaa kom til Hobro, fordi jeg var kommen til Sønder-Dnsild, jeg kom ikke til Sønder-Dnsild for at komme til Hobro. Senere har der vel ikke været Leilighed til saadanne Undersøgelser, hvorpaa der kunde bygges en bestemt Calculé, men dog til saadanne Undersøgelser, at jeg ikke tager i Betænkning med Hensyn til den østlige Side at slutte mig til Forslaget, saaledes som det er fremkommet fra de tre Medlemmer af Udvalget. Jeg troer, at der vil kunne findes en passende Linie mellem Aarhus og Viborg, med Forbindelse til Randers, maaskee et Par Mil eller saa omtrent fra Randers, maaskee noget længere derfra. Jeg har fremdeles ogsaa haft Leilighed til at erhverve saadanne Oplysninger med Hensyn til Forholdet vesipa, at jeg og i den Henseende troer at kunne slutte mig til Forslaget fra de tre Medlemmer, nemlig forsaavidt man har valgt et Punkt ved Venøbugten, hvilket Punkt jeg rigtignok ikke tvivler paa vil være Struer. Jeg kan derimod ikke paa nogen Maade troe, at det kan være rigtigt at gaae til Holstebro. Men det er jo en Selvefølge, at alt det Øvrige maatte afhænge af nærmere Undersøgelser, det vilde være aldeles umuligt i denne Henseende at foregribe de Resultater hvortil en nøiagtigere Undersøgelse og Forhandling med vedkommende Entrepreneur maatte føre. Jeg er ved vedvarende at have beffæstiget mig med denne Sag kommen til det bestemte Resultat, at de 320,000 Rd. Rentegaranti er det Mindste, der kan forlanges, og at dersom Sagen skal føres igennem, dersom man skal komme til noget virkeligt Resultat, saa gaaer det ikke an at formindste det Beløb, som i saa Henseende er forlangt fra Regjeringens Side; hvad der bespares ved, at man ikke gaar op over Sønder Dnsild og Hobro, det bliver nødvendigt, naar Banen skal gaae saa meget længere imod Vest, naar den skal gaae til Struer, naar den skal gaae til dette Punkt,

hvoreved Banen altsaa kommer til at sammenfnytte Egnene paa den østlige Side med de frugtbare Egne paa den vestlige Side omkring Limfjorden. Af hele denne Tankegang vil det sees, hvorledes jeg med al Bestemthed maa modsætte mig alle de andre ærede Medlemmers Forslag, saaledes at disse Forslags Antagelse for mig vil være det Samme som selve Lovforslagets Forkastelse. At dette gjælder om det Vædringsforslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), det behøver jeg vel neppe at sige, det vilde jo, om jeg saa maa sige, være under Regjeringens Værdighed, om den kunde gaae ind paa et saadant Forslag. Enhver vil jo kunne indsee, at Regjeringen ikke kan gaae ind paa Forslag af den Charakter, at der skulde sættes 20 Millioner istædt for 8 Millioner; det er ikke paa den Maade, man kan forhandle om 20 Millioner. Hvad de andre Forslag (Nr. 1--6) angaaer, saa maa jeg ligeledes efter Alt, hvad jeg har udviklet bestemt erklære mig derimod. Hvad navnlig angaaer det Forslag, som er fremsat under Nr. 1 a og b, som hører bestemt sammen, og da navnlig det Forslag under b, som gaaer ud paa, at Regjeringen skal bemyndiges til at engagere Statskassen til Beløb af 400,000 Rd. aarlig, naar derved kan opnaaes Udførelsen af Jernbaneanlæg fra Slesvigs Grændse til Frederikshavn med fornødne Forbindelsesbaner, men kun til Beløb af 270,000 Rd. for Jernbaneanlæg fra Aarhus til Viborg med Forbindelsesbane til Randers, og fra Viborg til et Punkt ved Venøbugten eller til Holstebro, da er det min første Hovedindvending derimod, at det i eet Forslag sammensætter to aldeles forskellige Ting; thi Længdebanelagen og Tværbanen ere to forskellige Ting, som efter Regjeringens Overbeviiisning ikke under de forhaandenværende Omstændigheder fornuftigviis kunne fastes sammen. Min anden Indvending er den, at den første Deel af Samme er for ubestemt, det er holdt for uklart, det gaaer uden om Vanskelighederne.

Naar man vilde give en saadan Bemyndigelse paany, saa maatte man have et fastere Grundlag end det, der er givet i dette Lovforslag, det var Noget, man kunde gjøre i 1853,